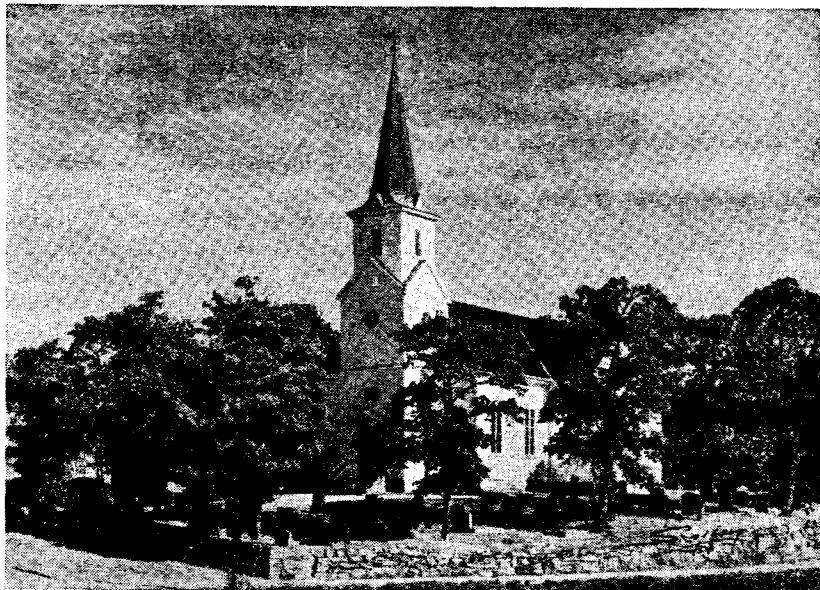

Varteig Menighetsblad

Nr. 8

Okt. 1976

4. årg.

SØSKEN-FELLESSKAP

kan gi seg utslag på gripende måter. Selv om også de enkelte medlemmer av fellesskapet er ulike både i anlegg og interesser — kort sagt — er «individualister», er det dog sterke, fine slekts- og familieband som binder de enkelte sammen. Dette ytrer seg særlig sterkt når ulykke, sykdom o. l. truer noen i fellesskapet. Men også de «lykkelige» begivenheter når noe overraskende kjærkomment blir den enes eie, vil gleden og takken bli hele fellesskapets —.

Det gir også et annet søsken- eller familie-fellesskap som grunner seg på å ha Jesus som bror og dermed Gud som far. Dette familiefellesskapet er ikke mindre dyptgående. Saml. Sangboken 487, 5, «Det gis ikke jordisk slektskap, ei blodets det sterke

bånd som så binder hjerte til hjerte, forener så ånd med ånd o.s.v.»

Vi går mot høstens store begivenheter i vår kirke og menigheter i vår bygd, nemlig fellesuken, fellesmøtene i Varteig kirke 26.—31. okt., samt de tre forutgående møtene samme sted: onsdag, fredag og søndag.

Er søskenfellesskapet det rette ved troen på vår felles Herre og Frelser, et fellesskap som går over både menighets- og landegrenser, har vi grunn til å håpe på rike samvær med Åndens kraft til frelse og fornyelse i vårt trosliv både vertikalt og horisontalt.

«Kom Ord fra Gud med ånd og liv!»

T.T.

Hjemmet — samfunnets beste vern

Det som nest kjærligheten teller, selve hjemmets bygning, hører med til noe av denne verdens gods. Her skal ikke spørres etter alt dette fine, flotte stive, men det som gjør hjemmet lunt og varmt, slik at vi ikke trives bedre noen andre steder, at vi føler vi er hjemme. — Smak, interesse og forståelse spiller en stor rolle. Det kommer meget mer an på det enn om vi kan kjøpe «alt vi vil». Disse egenskapene kan med små midler skape et lunt og pent hjem

Renslighet — uten å ha «støv på hjernen» — og ordenssans er av hjemmets goder. Det er liksom kronen på velstand. — Andre egenskaper som kaster et eget lys over familielivet, er smilet og takken. Smilet kan ofte kues og glemmes, og da mister hjemmet et av sine skjønneste solstreif. Gir man gleden rom, kommer smilet. Samtalene i et hjem gir et nokså sikkert bilde av hjemmets åndelige miljø, dets kvalitet i det hele.

Stygge og vonde ord skulle aldri få skjemme hjemmets rene luft. Og når det gjelder barna, skulle man være varsom. Hvor ofte syndes det ikke nettopp der mot Gud og Hans små. Barn kan ofte si noe de selv ikke forstår, «men når de store sier det, da kan det ikke være noe galt». Mer enn vi tror, legger barna merke til hva vi gjør og hva vi sier. «Små gryter har også ører». De er merkelig skarpe med utpreget rettferdighetssans og skjønner godt hvorvidt det er harmoni mellom vårt liv og våre ord. Løgn skulle ha vært bannlyst i alle hjem. — Oppdager barna at det banker et varmt hjerte bak ord og oppdragelse, skal det ingen flotte vendinger til for å trenge inn i barnesjelen. Den er som en have. Det står til oss om det skal vokse vildt eller vakkert i den. Blir den

rette foreldreautoriteten borte, kan det komme til å gro vildt.

Gode hjem oppstår ikke av seg selv, men av at foreldrene kjenner en hellig forpliktelse og for ramme alvor går inn under den Får kjærligheten slippe til, blir hjemmet lyst og varmt og fylt av en vidunderlig lykke.

«Fyll institusjonene!» — heter det. Vi tar det opp og sier: Fyll institusjonen; det vil si — den første og viktigste av alle institusjoner — hjemmet. Ikke først og fremst med alle slags flotte møbler som barna bare med nød og neppe får bevege seg i nærheten av, men med hjemmehygge og åndelige verdier. Det er nå engang ikke stolene vi husker fra våre lykkelige barn-domshjem

Vi må ikke være redd for å åpne våre hjem for barnas venner og kamerater. Det finnes så mange kalde hjem. De har alt, men ikke kjærlighetens varme. Barna skal få alle slags kunnskaper, men medmenneskelighet som er en så verdifull egenskap, er fremmed for dem.

Vi må ha vilje til å forme våre hjem og våre barn. «En god vilje drar et tungt lass», heter det. Det vil si: vi må være villige til å forsake noe — som vel kunne være tillokkende nok — for det felle beste i hjemmet, der vi først og fremst har våre plikter og står ansvarlig både for Gud og mennesker. «Hva du evner, kast av i de nærmeste krav.»

Våre barn må vi lære fra de er små å holde det de lover. — Det er godt å møte mennesker som holder ord, mennesker man kan stole på. Når det gjelder barn, kan det gjøre mer skade — enn man i øyeblikket forstår — ikke å være ordholdene.

Forts. i neste nr.

J.T.

«Pedagogen»

Anna Oland, født i Bagn, Sør-Aurdal, Valdres, fyller 80 år 7. oktober. Dagen feires 9. oktober på Vestgård. — Kvikk, sprek og tankeklar er fortsatt den aldrende damen. — Dette må ikke tolkes slik at det har vært bare lette, sollyse dager i gjerning og hjem for henne.

Var enn hjemmet til sine tider i høy grad kilde til inspirasjon og fornyelse i samvær med ektemaker som også var lærere, ble disse kraftsentra senere sorgens og savnets steder. Hardt var det nok å måtte følge den ene og senere den andre til graven; tenk: dem som en var aller mest knyttet til. Godt var det dog i slike tunge tider med sårt sinn/tross alt/å få regne med en «Fader i det høye», selv om «Hans smilende øye» ofte ble skjult av mørke, tunge skyer.

Trøst og hjelp var det sikkert både med egne barn og de mange andres — i skolestua. Arbeidet — også pedagogens — er en velsignelse, kanskje den beste hjelp når sorg og savn truer med å ta kvelertak. Og i skolestua, sammen med barna, i hverdag og fest, fant vår kjære jublant trivsel og glede. Så gir hun da også skolebarna i Varteig denne uforbeholdne fine attesten: **BARE SNILLE SKOLEBARN.** —

På mitt spørsmål: hvorfor til Østfold og nærmere bestemt Varteig? «Da jeg var ferdig med lærerskolen på Elverum, søkte jeg og fikk flere lærerposter. Blant disse valgte jeg den lengst borte: Tydal i Selbu prestegjeld, Trøndelag, hvor jeg ble ett år. Dernest Rjukan ett år i spanskesykens dystre tid. Derfra til Svinndal hvor jeg var lærer i flere år innen jeg havnet i Varteig hvor jeg har hatt både «barn og barnebarn i skolen.» —

Vi har god grunn til her i Varteig å takke og hylle Pedagogen vår for velgjort verk gjennom mange år, noe som vi fortsatt

på flere måter merker signingsrike følger av.

Jeg har valgt å bruke uttrykket Pedagog, fordi den opprinnelige tydningen av «Paidagogos» var: den som førte, ledet barnet til Mesteren, læreren framfor alle andre, Jesus Kristus.

Vi ønsker til lykke med jubileet og kommende dager og år i sann pedagogisk ånd. T.T.

BORG 76

er den 7. i rekken av årbøker for Borg bispedømme. Som tidligere er det bispedømmerådet som står for utgivelsen, mens arbeidet med boken er utført av en egen redaksjonskomite.

BORG 76

konsentrerer seg i stor grad om de eldre og deres plass og funksjon i dagens samfunn. Gjennomgående peker artikkelforfatteren på hvor viktig det er, ikke minst for samfunnet selv, at de eldre ikke isoleres og umyndiggjøres.

BORG 76

spenner vidt i sin temadel. Det går fra et møte med en gammel forbereder til problemer omkring bygging av bolig for eldre. Boken lar oss møte Bibelens syn på eldre mennesker, og en pensjonists syn på seg selv. Og enda adskillig mer.

BORG 76

har naturligvis med den nye biskops vita, samt et avskjedsintervju med den avgående bispedømmerådssekretær. Litt om rådets arbeid det siste år og planene for det neste er og med. Boken presenterer også for oss arbeidet ved gårdene på Ihlen og på Mørk.

BORG 76

har i tillegg til andakt, noen dikt, også en presentasjon av bispedømmets jubilerende kirker, samt listen over presteskaper, utvalg og utvalgsmedlemmer.

Forts. neste side

BORG 76

er en aktuell bok som har adresse også til mennesker som ikke til daglig er opptatt med det arbeid som gjøres i regi av menighetsråd eller bispedømmeråd. Bl. a. tror vi at våre ungdomsskoler og videregående skoler av ulike slag vil kunne ha nytte av boken. At den har interesse også for alle som enten arbeider i eldreomsorgen eller bor i ulike hjem for eldre, sier seg selv.

BORG 76 er klar til utsending fra bispekontoret 20. september. Bøker bestilt før denne dato, kan hentes i forbindelse med Bispedømmemøtet 1976.

Utsalgspris blir kr. 15.00.

Menighetsrådene får boken for kr. 12.50 for inntil 20 eksemplarer, for mer enn 20 eksemplarer fås boken for kr. 11.00.

(Her er penger å tjene for slunkne menighetskasser!)

MUSIKKANDAKT

i Varteig kirke søndag 17. okt. kl. 19.00. Organist Asbjørn Myrås og sangeren Halvard Eriksen medvirker. Andakt ved sokneprest Torset. Kollekt til Hasle Menighetscenter.

Arr.: Kom. for Hasle Menighetscenter.

GUDSTJENESTER

Søndag 3. okt., 16. s. e. tref.:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved Torset, offer til Menighetsrådet. Nattverd. Kl. 9.30: søndagsskole.

Kommunehuset kl. 18: Menighetsfest. Tale av pastor Spydevold. Sang av Menighetskoret. Tilbakeblikk på forrige år. Bevertning. Kollekt til M.F.

Søndag 10. okt., 17. s. e. tref.:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved Torset, ev. dåp.

Søndag 15. okt., 18. s. e. tref.:

Høgheim bedehus kl. 11: Gudstj. møte ved Torset. Nattverd.

Varteig kirke kl. 19: Musikkandakt, kollekt til Hasle Menighetscenter. Kl. 9.30: søndagsskole i kirken.

Søndag 24. okt., 19. s. e. tref.:

Betel kl. 11: Gudstjenestlig møte v/Torset. Varteig kirke kl. 18.30: Møte med sang av Menighetskoret, samt av Harald, Arne og Øistein. Tale av Torset. Møtet blir høsttakkepreget.

Søndag 31. okt., Bots- og bededag:

Varteig kirke kl. 11: Gudstjeneste av Hovedtalen ved fellesmøtene, Håkon Haug, og Torset. Kl. 9.30: søndagsskole. Varteig kirke om ettermiddagen: Avslutningsmøte vedk. fellesuken. Kollekt til Misjon bak Jernteppet.

Søndag 7. november, Allehelgens dag:

Varteig kirke kl. 11: Høymesse ved kretssekr. John Røed og Torset. Offer til Samemisjon, nattverd.

Kommunehuset kl. 18.30: Samemisjefest med tale av John Røed m. fl. Sang og musikk. Bevertning. Kollekt til saken.

SLEKTERS GANG

Døpte:

Linda Anett Håkonsen, 19. september.

Vigde:

Torbjørn Håkonsen og Grete Marian Engebråten, 11. september.

VARTEIG MENIGHETSBLAD

Utgis av Varteig menighetsråd
ved en redaksjonskomite.

Utkommer med 10 nummer i året

Trykt i Centraltrykkeriet, Sarpsborg